

ДІЛО

Видавничча Спілка „Діло“.

Львів, 22. листопада 1917.

Як у рідній краї Зайдлер в австрійській владі висловив, так і в заліві угорського президента міністри виходили півтордіжною неголосом про „австрійсько-польське“ податкове законодавство — на стільки, що переговори між Віднем і Берліном справді ведуться, і та викриває „австрійсько-польського по-заголовка“. Оба прем'єри потвердили, що правда, тільки факт засудження переговорів, що вдається про напрям, у яким вони ведуться. Але обстановка, що вони поголосили про напрям ведення переговорів не викорінила, генералітет досягнути утворити з Польського Королівства й Галичини польську державу під скінцом Габсбургів.

За те оба прем'єри — д-р Зайдлер в гальваніші, Векерле в конкретнішій формі — вложили рішуче запевнення, що народи монархії не будуть у польській справі виставлені перед закінченим фактом, а саме, що польська справа буде окончено рішеною тільки при заключуванні мирів та що справа відношення польської держави до монархії буде предложені рішеною компетентних законодавчих тіл.

Однакоже залишає — хоч як успокоючо — відчуття вовсім не успокоює.

Що справа Польщі буде окончено рішена лише при заключуванні мирів, се при теперішній стані відчувається саме собою; інакше могло би бути тільки тоді, коли б осередні держави занесли своїм противникам позичайний.

Шо справа відношення Польщі до монархії буде предложені рішеною компетентних законодавчих тіл монархії, — се в кождій разі цинізм, бо юстиція єдиною, що відповідає, що ми привикли до того, що відоміші справи рішуються в позиції компетентних законодавчих тіл (приміром, ще більше в 5. листопада 1916). Однакоже юстиція також, що правлячі чинники можуть так розуміти, що предложені її рішення компетентних законодавчих тіл в такій стадії, коли їх не буде повороту.

І тому дуже добре стало ся, що австрійська влада послів уже в сій стадії виявила свою позицію щодо справи. Може се буде хотіти в якості відповіді для напряму ведення переговорів між Віднем і Берліном.

Обособлені Українці не повинні бути їм на хвильо спускати з ока, бо „австрійсько-польське“ рішення польської справи відрізняється від всією силою проти нас, рішуючи її відправлені нас від рідного під підозрою польської державності.

Як „австрійсько-польське“ рішення польської справи підготовлюється ся, про се діє шківі відомості віденського кореспондент днівника „Berl. Tagblatt“ д-р Лео Ледерер, який звичайно в інформації в середніх віденських жерелах.

Отже він також стверджує, що поголоски, підписані в Відні, таїк відмінно, місіонері тільки 2-го стадії, в якій виходять переговори, залишили ще до напряму переговорів. На берлінському раді 5. с. м. не запахло окончанням виходження Польського Королівства з Галичину в одну державу під Габсбургами, як діносіди та поголоски, але — стверджує — крім того там рішення вступити в австро-російським правлінням у переговори для прийняття рішення польської справи по думці відомішіх австрійсько-польських предложений і. к.

Ніхто не думав — пише він далі — накидаючи короля, ставити парламенти перед

ВИХІДНИЙ ЧІСЛО ДЛЯ ЖЕНІЗ
ПРАВІ ПІДВІДАНИХ.

РЕДАЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18., II. поверх.

Кошт кварт. видання 24.726.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 545.

Рукописи
рекламних не звертає.

ПІДВІДАНИХ

в Австро-Угорщині:

місцеві	240 К.
чвертьові	18 —
шістьо	20 —
вісімнадцять	40 —

у Львові (без доставки):

місцеві	3 — К.
чвертьові	9 — *
шістьо	18 — *
вісімнадцять	36 — *

в Імператорській:

північно	20 — М.
південна	40 — *

За заміну заховані
платити складно.

ЦІНА ОГЛАШЕНЬ:

Страниця відомості, двохзначна, 40, в західніх 60, в відмінних 80 с. крізь північну частину 1 К. Повідомлення про відмінні і гарні 130. Некрологія стрічка 1 К. Стажоголосення за окремою угодою.

Одна примірник комуту у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Начальник редактор: Д-р Василь Панайко.

досягнені факти, відділяти Галичину від Австро-Угорщини польською сирави перед відчутком широких переговорів. Ні, — се все відбути ся звісім низько: Зійтесь ся союз Польського Королівства, ухвалить конституцію для самостійної Польщі і може — коли відчече, також що перед широкими переговорами — також пісарські Австро-Угорщини предложить королю Польщі. Сиравою після Карла буде тоді рішити ся приняти корону і перевести в конституційну дорогу відчутчені Гадачини в Австро-Угорщині, що знову вимагає договорів з австро-Угорським правителством. Задача Польщі і Осередніх держав буде порівнувати ся на широкій конференції про таке рішення польської справи з іншими державами.

Як бачимо, дорога, яку описує д-р Ледерер не відчутчина іншін, як постепенно становиться народів перед ред дійсніших фактів. З ефекта треба запам'ятати, що в представлення д-ра Ледерера виходить, що предложені „корони Польщі“ Кархова I мало би наступити під умовою, що він пасторістя ся о прилучені Галичини до Польщі.

В дальших виходах д-р Ледерер вітале на трудності, які мети же Карло I. на сій дорозі, стверджуючи, що доки австро-Угорське правительство не діде до вдоволяючих договорів з Українцями, Чехами і південними Славянами, в австро-Угорщині пілаті поспів не знайдеться ся більшістю двох третин, потрібна для відділення Галичини від Австро-Угорщини.

Та — потішася д-р Ледерер — мимо всіх трудностей вирівняне противенстві на свободолюбівні, демократичні основи мисливі; навіть між Українцями і польським „іднічним“ ворогом не є неможливе, бо ж ненависть Українців звертається ся не проти польського народу, тільки проти похованої польською шляхтою».

Не з'ясмо, хто піддав д-рові Ледерерові таке освітлене польсько-українського спору. Однаке ствердити мусимо, що воно в своїй сути існує. Український народ звертається ся проти польської державності на українські землі, конкретніші: проти належності якої-небудь частини української землі до польського державного організму. Тому власне ненависть українського народу звертається ся проти шляхти, що шляхта буде посилаткою польської державності і польських державних іспіцій на українські землі. Та тепер сюжетично рою шляхти переняв весь польський народ. Чи хтось собі думє, що від цього чаше відношене до польської державності змінити ся? Що ми згодимося бути підданними хоч-би найдемократичнішої польської державі? Служити хоч-би в найдемократичнішої польській війску? Жертвувати наше майно і кров для яких-небудь державних іншіх хоч-би найдемократичнішої Польщі?

Однакоми полагодженем польського спору може бути: державна границя між польськими і Українськими землями. Се нехай приймуть до відомості всі, хто вибирається рішити сей спір.

На передодні важливих рішень.

Тимч, правителство проти Генерального Секретаріату України. — Начальник штабу російського головного вожда про Українську Центральну Раду і дільність „протирозівід“. —

(Ф. І) Відень, 20. листопада 1917.

„Нове Время“ в 30. н. ст. жовтня повідомляє:

Вечірнє вісіддя Тимч, Правителства 29. н. ст. жовтня в цілості було присвячене обговорюючи відмінного положення, яке утворило ся на Україні і яке виникає нині нахил в сторону відділення від Росії. Тимч. Правителство одержало вісти, що Генеральний Секретаріат України бере дільнину участі в прогресі східніших Українських Установчих Зборів. Такий спосіб діяння Генерального Секретаріату Тимч. Правителство признало незаконним і незідновідаючим державним інтересам. Тимч. Правителство висловило ся за енергічне протидіяння непоміркованим жаданям крайніх українських елементів і рішило покликати у Петроград для виконання предсідателя Генерального Секретаріату Винниченка і двох секретарів і рядом із тим позбавити Генерального Секретаріату признаного на Його утримані крідиту в сумі 300 тисячів карбованців. Крім того Тимч. Правителство постановило поручити місцеві судові влади негайно зачати судове слідство в справі незаконного скликання Українських Установчих Зборів.

веде пропаганду українського сепаратизму і на той час воно при посередині свого українського комітету наважало переговори про самогубний мир з Українською Радою в Росії, відмінні погрібні сї сумнівного жерела відомості 16. н. ст. минулого серпня передрукувати в щоденнику агентурним перегляді і з надписом „секретно“ розслідувати у штаби корпусів, а останні, як видно, розслиди їх у штаби дивізій, звідки перегляд прийшов у полки.

„Начальник“ під дивізії переслав перегляд командантави „го полку“ для оголошення пп. офіціяла, полковнико і ротним командантам“, а командант полку полковник Ходкевич поклав резолюцію: „Перепечатати у всі роти і команди для визнанням йому чинів армії і що зроблено з виновниками“.

На приказ Верховного Головнокомандувача перш усього вважаю потрібним зважати на чисто воєнний проступок цілого ряду осіб в описаній полії: „вилиущий штабом армії акт в надписом „секретно“ розширило ся і кінецькіш опублікується ся іншими інстанціями для загального відома. Чи вине командний персонал 11-ї армії про таке проступне відношення до секретних документів підчинених йому чинів армії і що зроблено з виновниками?“

Дальше — неваже до сей пори ми здіймали приймати всікі сумнівні агентурні відомості за неперечну правду і з легкодушною простотою розширили їх в масі, не предумавши, не пе-рекривши їх, не маючи ніяких позитивних основ вважати їх достовірними?

Женір, який втік з полону, прийшов і оповів, а штаб армії позирів і позірів безумовно, бо ж рішив ся на повідомлені про се військо. Та коли штаб армії освітлював оповідання в точному погляді агентурної діяльності Австро-Угорщини, то комендант полку вже просто мав політичні

В „Рыбин“ в 2. н. ст. падолиста читаємо:

Начальник штабу верховного головнокомандувача ген. Духонін розіслав головнокомандувачу всіх фронтів письмо отсего змісту: „В. П. Штаб 11-ї армії, одержавши через агентів відомості, що „австрійське правителство

ли, роблячи власний вибір, як на чому не єснований, й проголосивши Раду вероговом Росії. Верховний генерал-квартирмайстер привів висновки, чи відповідає полковник Ходкевич урядові, який він займає.

Важкою потрібним пригадати штабам, що відомості, які одержують агентурним шляхом, служать одним зі способів розвідки противника чи боротьби з його воєнною ініціативою, як такі, становлять матеріал штабів армії, привезений на розроблене і вже у безумовно достовірній формі повинен бути поданий до відома низких інстанцій для їх орієнтації. Розголошення ж усього одержуваного сирого матеріалу міжкою користі для війська не принесе й може вводити підчинених у будь як боєвого характеру, так і до клевети в політичній вимірі, як се стало ся у наведенім вищім випадку. — М. Духонін.

Конференція в У. П. Р.

Відень, 21. листопада 1917.

Вчора вечором у превіді ради міністрів відбула ся конференція У. П. Р. Репрезентантів представниками правительства в справах господарських Східної Галичини. В кої ференції брали участь пл. Петрушевич, Бачинський, Евген Левицький, Окуневський, Петричук і Колесса — із сторони У. П. Р. та д-р Зайдлер, ресорти міністри і намісник Гуйи — із сторони пра- вительства.

Віденські „дарунки“ для Поляків.

Чушин поштом.

Львів, 22. листопада 1917.

Польські часописи доносять: Делегація холмської землі, котра була недавно у Відні, оголосує тепер, що у віденській міністерстві загр. справ одержано заяву, що прилучене Холмщини до Королівства є безглайдно випевнене і не підпадає ніякому сумніву...

З над Українського Моря.

Українська парада в Одесі при участі Чорноморської флоти. Пляк укріпівців Чорноморя.

(Ф. К.) Відень, 19. листопада 1917.

П. Т. А. у телеграмі з Одеси з дня 31. н. ст. жовтня повідомляє:

В Одесі відбула ся українська парада при участі кораблів флоту, які підняли українські флаги.

Підсумовуючи враження в діяльності Ради (Української Ради в Одесі — Ф. К.), „Одескі Новости“ пишуть: „Пеки що українська демократія не вийшла ще зі стадії говорення — в Українській Раді, як видно, підготовляється великий акт. Делегації гарнізонів окружних градів формують нові відділи. В розмовах з журналістами українські дідичі розвивають пляни, дотичні можливості українізації Чорноморя.“

Клемансо проти мира.

ПАРИЖ. (Ткб.) В заяві французького пра- вительства, відчитаній в обох палатах, сказано між. нм.:

Досить уже мирової кампанії, досить вже німецької кризи! Наши армії не повинні дістати ся в два огні.

ПАРИЖ. (Ткб.) На інтерпеляцію в справі загальної політики заявив Клемансо таке:

Не вірю, щоби союз національності був конечним закінченням війни, тому що я спротивив би ся вступленю Німеччині до такого союза.

В справі воєнних цілей Франції сказав Клемансо: Мосю цілю є здобута побіда. Хоча бажане міра у соціалістів є вислідом благородних почутів, то однак скликувані збори і голошені їх міх, що мир є все близький в хвили, коли жовнірі бують ся в похи, є шкідливі, бо розворожує мирі.

Бесідник бажає необмеженої війни, пере- довсім однак треба стремити до єдності. Свою

промову закінчив так: Відступаю від сих, що на своєму ірапорі виписали клічі, на які межає себі якщо відзвітувати тільки в часі війни. Усю відповідь посвятив тепер війні. Коли бажаєте іщасти Франції, уділіть нам свого довіри, будемо старати ся заслужити на вільге.

Шкільництво на Україні.

Пропозиція Ген. Секретаря народної просвіти і. Стешенка до начальників середніх і міських школ г. Київ і „Український“ наред мусить відбукетити свої права від державного хояння своєї землі.

(Ф. К.) Відень, 20. листопада 1917.

„Кіевская Мысль“ з дня 25. н. ст. жовтня повідомляє:

Під час свого офіційного візиту до України з начальниками середніх і міських школ г. Київа, яке мало місце в неділю дні 21. н. ст. жовтня, секретар для справ просвіти і. Стешенко в дозвільній промові вложив погляд секретаріату на українізацію шкіл на Україні.

В сій мові і. Стешенко між нм. заявив:

„Зі здобутків автономії України будуть користати всі народи, які живуть на її території, однак український народ мусить забезпечити свої права як державний хояння своєї землі. На основі цього всі школи на Україні не можуть обходити ся без визнання того народу, який є державним на українській території. Без віддання історії, географії і літератури цього державного народу. Тому українізатори мусить бути призначані обов'язковими у всіх відповідних правильних школах на Україні. Се не насильство над іншими народами, але їх обов'язок, яку одначе вони повинні виконувати по звобі в залежності від технічних умов“. У дальшій часті своєї мови і. Стешенко заявив, що „нова влада буде гуманна, однак виступів офіційних осіб проти нового хаду не допустять і зробить се рішучо і некохітно. Хто приятель народу в ході працювати для його добра в напрямі його ідеалів, той може вести свою роботу в контакті з Генеральним Секретаріатом просвіти. Хто ж не бажає прививати принципів, виложених у мові, съому не по дорозі з новою владою на Україні. Нехай для своєї діяльності такі особи шукануть поля на іншіх місцях“. Мова була вигодощена в українській і російській мові.

Державна Рада.

Телеграма в. к. Кореспонденційного Бюро.

Відень, 22. листопада 1917.

Серед інтерпеляцій внесених на нинішній засідання находиться інтерпеляція чеських і південно-словіянських послів до міністра справедливості в пересторогою перед експонованем корони в політичних боротьбах і візованем до міністрів, щоби вони дали підрівні пояснення, які привнесли поробило австрійське правительство угорському.

Той самий предстає обговорює також інтерпеляція п. Лянгенбана, в якій інтерпелянт покликається на повторену угорськими президентом міністрів заяву президента австрійського кабінету д-р Зайдлера, що о скільки ходить о заспокоєні національних аспірацій, можна їх заспокоїти тільки в границях мінішних коронних країв. Се дало привід до сумів, як собі д-р Зайдлер представляє заспокоєні національних аспірацій, чи в границях підмінних коронних країв, чи в границях Австро-Угорії. Інтерпелянт просить отже президента міністрів, щоби свою заяву близьше пояснив.

Приступлено до дискусії над внесеними вчора наглядним інтерпеляціями в справі поживи. Проживалиши. Зайдль і Лукашевич, які говорили про реквізити в східній Галичині і на Буковині та вказали на недостачу майпотребійшої поживи.

Міністр Геффер застерігає ся проти закінду, щоби уряд для виживлення населення відносився несприядливо до рільників. Міністер жадіє, що навіть на полі апровації, де міроприємства позитивні бути почуті людськості і справедливості, вводить ся національний момент. В справі бараболів заявляє міністер, що акція видобування припасів поступає усмішно та що Німеччина присилає 4000 вагонів для осмотру Тиролю і Зальцбурга.

Ще до Галичини, виносять палажний і кантактент із яких 35.000 вагонів бараболів. Галичина покриває запотребовані армії, що вносить яких 21.000 до 22.000 вагонів, решта в приміщенні да вивозу з краю.

П. Дембський, заираючи міністрами, відказує, що в Галичині забирається більше праці, ніж випадає. В перешлянській віті заеквіровано замість визначених 12 вагонів 35 вагонів. В тім самім той говорить в. Бачинський, вказуючи, що сплановані відстані нікіх бараболів, що 40.000 мешканців стамиславського повіту голодають не діставши ні одного соптари.

Міністер Геффер заявляє, що видав приказ, щоб армія із своїх привізів застосовувала стамиславський пейз. Обговорюючи съюз горічний господарський план заявляє міністер, що дефіцит съюза року мусить ся покрити звозами з Румунії і Угорщиною. Не можливі видавати додаткові карти на хліб. Дотична система реквізіції не є відповідна, однак кожий рільник, є скільки вважає себе покривадженою може виступити з заявлення. Не можна говорити про переслідування рільників, коли їм забирається ся ножини з көкчестю виживлення решти населення.

В справі важаємої проти централі і урядників просить міністер, щоби не забувати про тяжку працю сих урядників, супроти яких треба бути справедливим.

НОВИНКИ

Львів, 22. листопада 1917.

— Новідловені польські селянства. З приходом відкіненого польським колом домагання УПР, щоби в делегації Галичини признати Україну 2 місяці (пригадуємо, що вибори до делегації відбуваються ся вісім країв), „Arbeiter Zeitung“ новістила зовсім справедливу увагу, що польська справедливість супроти Українців не заважає від присутності польських соціалістів у польській колі, та що та справедливість тає сама виглядала би в польській державі — між всіх гарних сів пл. Гломбінського і Дашибського. За се краківський „Naprzód“ також заявляє ся на віденській соц. дес. орган, що заявляє, що „Arb. Ztg.“ „переступає всяку міру приличності, нагло відчуваючи потребу проти Українців, і то буржуазних націоналістів“. Сей гнів органу п. Дашибинського ставить його на рівні в бувшим органом п. Гломбінського „Siew om polsk-im“.

— Львів без трамваїв. Від четверга 22. с. аж до часу достави відповідної скількості буде здержано у Львові зовсім рух трамваїв.

— Нові реквізити по селях. Як доносять польські дневники, небавом розпочнуться по селях нові реквізити по селях. Після донесень та дневників в реквізитах не будуть брати участі учитель, тільки самі військові особи. Провідні реквізитні комісії будуть ся разом з офіцієрів і західністю жандармерії.

— Важне розширення діяльності „Карпатії“. Після шестій воєнні позичі польські асекурації товариства придумали нову форму обезпечення на житі, а саме, щоб замість капіталу обезпечувати собі облігації воєнної позички. Має це значення, що хто обезпечується ся таким способом, той рівночасно підписує воєнну позичку держави. Агенції згаданіх віденських товариств призупинили призупинили агітацію за таким обезпеченням у воєнні позички між українським населенем Східної Галичини. Всі згадані землі припали при сім чужим: наш народ не зможе зберегти чужі асекураційні товариства із їх агенціями. При сімій воєнні позичі згадані асекурації товариства ведуть звон таку саму акцію. Та тепер наш народ не має вже потреби через обезпечення в воєнній позичці зберегти чужі асекурації. Підписуємо ся на житі прикладом також одноке українське товариство обезпечення на житі „Карпатії“, отже хто хоче обезпечити ся в воєнній позичці, не тільки вже „Карпатію“, щоб звісні з сїї акції осталася в українських руках, причому ся до зростання однокого українського Товариства обезпечення

АЙДЕШЕВШЕ ЖРЕДО

Безплатні інформації Львів, Словачського ч. 16. II. пов.

обезпеки на життє враз з суб-
сиріцією на 7-му віснику позичку
с безумовно тільки

Ц. К. Австрійський військовий
фонд відів і спріт.

жити і в наступній мірі вийти на користь
українського загалу. Се повинні мати за узві-
ти, що підписують саму воєнну позичку. По-
міні підписувати тільки через обезпечені з
гарантії.

Підешевші запомоги на відбудову. В су-
щуті, 17. с. в., була в міністерстві публічних
робіт конференція, в якій взяли участь заступни-
ки міністерства рільництва, публічних робіт,
грози і фінансів, а також шеф Централі від-
повіді Галичини і шеф рільничої і промисло-
торговельної секції Централі. За підставу
жити ввесени Централі, поставлені в вересні
р. в тій напрямі, що Централі може уділяти
відбудову селянських сіль запомоги до ви-
соки 14.000 К (доси 6.000 К), на інші ціни
10.000 К (доси 10.000 К), на справді дода-
ють обставинами, більші арбітражі рільничих земарі-
5.000 К (доси 2.000 К).

Дирекція української гімназії в Станиславові
звернула таке письмо: "Світла Дирекція! В те-
чінням тіхнічним поснін положеню поскальют
діти свої діти до школи до того міста, де
знати найкраще приміщене для дітей,
так у родини, чи добрих знакомих. Підписи-
ваними своєї синя Юрика Педенського до
гімназії в Станиславові". В гімназії станиславові
зібирається однак свята не після нашого
Бога, а після календаря Пресвяченого Гри-
горія Козьмина. Виходить жа се, що діти не
зможуть прийти до дому на свята Різдво
Христового і на Великодні Свята. Тяж
подумати, щоби в тій день, коли
зближується рідня заскіде до святої вечери, дитки
були поза дому, не святкували своїх свят,
не обовязкові іти до школи. Таке насильство
зуші молодої дитини зроблені найгірший
злом. Тому підписаній, як отець дитини, пре-
зидент Світу Дирекцію, щоби зарядити так, що
діти наші обходили свята після нашого обря-
ду, а не після забаганок Пресвяченого Григо-
рия Козьмина; тим більше, що і в станиславові
діти селяні по селах обходять свята після на-
шого, а не станиславівського обряду. Листати
16. листопада 1917. о. Андрій Пехенський,
мат. парох.

Галицьке буковинська комісія при Українській
Центральній Раді для повернення вивелених і за-
даних. "Нове Время" в дня 2. н. ст. піддо-
гає повідомлення: Тимч. Правительство розгля-
склад заснованої з почину б. краєвого ко-
нтра Галичини і Буковини Дорошенка "Гали-
цько-буковинської комісії". Ся комісія буде за-
дана ще перед уступленем російської армії в
Чинині. Вона повинна вернутися до рідного
на Українським, польським і юдівським ви-
щими і вкладникам, яких попереднє прави-
тельство засяло на Сибирь і до Східної Росії.
Висно Дорошенко просив для комісії вели-
кий кредит в сумі 3 мільйонів, думаючи відсилати
записки через Торнеко, Німеччину й Австро-
Італію сторони. Тепер уряд краєвого комісія-
рства і Буковини внесений і вимоги комісії
зменшенні. Галицько-буковинська комісія буде
заснована при Українській Центральній Раді у
Києві. — Ф. К.

В цілі настави помочи і підказі в інвалідів
інвалідам в повіті львівськім зважають
— повітовий комітет опіки
господарів інвалідами військовими, в якого
входить: Председатель ц. к. радиці намі-
нені та управитель ц. к. староста Жигмонт
Карлович, заступник председателя маршалок
Валерія Кшечунович, о. Володимир Ле-
віцький, парох в Чернівичах, о. Андрій Це-
нік, кіт. парех в Жидатичах, Іван Лешега,
окружний інспектор школ, Іван Маршаке,
власт. фільварку в Річині польській, Петро
Макарів, підприємець землі, в Знесіні, Йосиф
Масляк, господар в Зубри, Стефан Па-
ніцький, господар в Дублянах, Фелько Креч-
ко в Фалькенштайні.

Появилися на свавіщенні ц. к. краєві
відомості в Баяні в дня 10. жовтня 1917,
о споряджені і предкладані податковими вла-
шаннями. — В. А. н.

жатку при вимірюванні податку доходового за рік 1918 піддається ся до відома П. Т. власністю
домів і льокаторів, що в виказах форм. Б, В і Г, належать податкам підписанім мешканців, аглоади членів родин, їх вінчані і місце за-
мешкання після стану з днем 5. листопада 1917
і виказів є предложити ц. к. Адміністрації по-
латків найдальше до 31. грудня 1917. Виказ Б, може бути виставлений власником дому винай-
мленого, виказ В, через чиншівників, а виказ Г, власниками домів ненаймлених. Ті самі
викази повинні виготовити власникам готелів і
домів звідділів що до них єсіб, котрі дівше
між 3 місяці без перерви мешкають. В який
спосіб мають бути виковані ся викази вказую-
ть докладно написи поодиничних рубрик, відпові-
дно висмінені заміщені на 1. стороні сизі друків.
Бланкети виказів видав протокол ц. к. Адміні-
страції податків (пляща Цюва) ч. 1. I. поверх

за зголосженем ся інтересованів безплатно.

Перша публіка в Тав. "Львівський Банк" в
пнінціо дня 23. с. ж. о год. 7 1/2, вечіром. —
Віділ.

Озабітні вісти. Віцепрезидент ц. к. гал. Ди-
рекції почт і телеграфів Артур Шифнер по-
вернув з подорожі службової і обіяв завіда-
тельство Дирекції.

Конкурс на популярні разіїди. Головний
зідія Товариства "Просвіта" оголошує вісні
конкурс на три премії з фундації ім. Стефана
Свець Дубровського за написані конкурентних раз-
відок в українській мові з області історії, гео-
графії, етнографії, політичної економії, госпо-
дарства і права. Також можуть бути нагороджені
історичні оповідання (бібліотечні). Висота
премії виноситься: 1. За працю (відмінно) 7 ар-
кушів друку 900 корон, 2) 4 аркушів друку 540
корон, 3) 3 аркушів друку 360 корон. Пожадане,
щоби зміст розвідки був ведений в тоні опові-
дання. Преміювані праці переходятя на власність
Товариства "Просвіта", а неприміти будуть
звернені авторам. Оцінка праць і преміювані на-
ступати мі від їх відміни. Прещі належить
надсилати до канцелярії Товариства "Просвіта"
у Львові, Ринок ч. 10. — За Головний виділ
Товариства "Просвіта": Іван Кивелюк, голова,
Антон Ганяк, заст. секретаря.

Президентська секція Сената Українського отирає
курс модельовання, витинки, виробу забавок і
прочих дітчих занять для провідниць захоро-
нок, сирітських приютів і матерій. Курс триває
ще два місяці, три рази тижнево по дві години,
за місячною оплатою 10—15 К. Коли зголос-
иться більше число учасниць, буде кілька
безвідмінних місць для семінаристок. Зголосжені
приймаються на Олеськівна, вул. Цитадельна ч. 9.
між 3—5 год. попод.

Українські преспекти і виски розіслали мі-
по цілім краю; хто не має ще в своїх руках,
просимо звернутися до наших поштових музів
довірі і обезпечити ся на житі. Дуже корисні
удогідніness при обезпечені в VII. воєнній пе-
зичці діас тільки Ц. к. австрійський військо-
вий фонд для відів і спріт". А беручи під увагу
їого гуманну ціль, горежанські обов'язково
зідіярати ся товариство.

ПЯГЛІ ГОЛОВАШИ

Андрій Кармеза, хорунжий полку стріль-
ців підлег в 21. р. житя дія 3. вересня с. р. га-
ройською смертю на російській фронти. Сия
селянин в Боровоге, жовківського повіту, бл.
п. Андрія К., покінчив VI. гімн. класу та своє
трудячтво і ширшим поглядом на світ давав
надію, що стає одним з красних робітників
нашого поєволового народу. За свою хоробрість
після двох разів відзначений срібною медаллю,
а пе смерти золотою медаллю хоробрости. Пол-
кова команда висилаючи золоту медалю бать-
кеві бл. п. Андрія в приварені підносить його
незвичайну хоробрість, за яку товариші і під-
чинені відносились до його вправдивою по-
шаною. — В. А. н.

Доріжні додатки для урядників.

(ТКБ) Віділ, 21. листопада 1917.

"Wienet Ztg." оголошує розпорядок міні-
стерства фінансів в справі одноразового додат-
ку до державних додатків, які багрують держ-
авні урядники. При виплаті одноразового при-
чину прийнято 5 клас у такій послідності: 1) для
державних урядників та учителів в річною плат-
нею від 14.000—18.000 К: I. клас 600 К, II. кл.
920 К, III. кл. 1030 К, IV. кл. 1140 К, V. кл.
1250 К; 2) для держ. урядників та учителів
в річною платнею від 10.000—14.000 К: I. кл.
420 К, II. кл. 660 К, III. кл. 770 К, IV. кл. 880 К,
V. кл. 990 К; 3) для держ. урядників та учителів
в річною платнею від 6.400—10.000 К: I. кл.
380 К, II. кл. 590 К, III. кл. 700 К, IV. кл. 810 К,
V. кл. 920 К; 4) для урядників та учителів
в річною платнею 4.800—6.400 К: I. кл. 370 К,
II. кл. 570 К, III. кл. 680 К, IV. кл. 790 К, V. кл.
900 К; 5) для урядників та учителів в річні
платнею 3.600—4.800 К: I. кл. 350 К, II. кл.
470 К, III. кл. 560 К, IV. кл. 650 К, V. кл. 740 К;
6) для урядників та учителів в річною платнею
2.800—3.600 К: I. кл. 300 К, II. кл. 380 К, III. кл.
470 К, IV. кл. 560 К, V. кл. 650 К; 7) для
урядників та учителів держ. в річною платнею
2.200—2.800 К: I. кл. 250 К, II. кл. 320 К, III. кл.
410 К, IV. кл. 500 К, V. кл. 590 К; 8) для
урядників та учителів держ. в річною платнею
1.600—2.200 К: I. кл. 180 К, II. кл. 260 К, III. кл.
350 К, IV. кл. 440 К, V. кл. 520 К; 9) для
практикантів, студентів, кандидатів фінансіїв:
I. кл. 180 К, II. кл. 260 К, III. кл. 350 К, IV. кл.
440 К, V. кл. 530 К. — Правительство
заявляє також готовість привчати робітникам
всіх категорій, які служать найменше через 6
місяців, причину в I. кл. 180 К, II. кл. 230 К,
III. кл. 260 К, IV. кл. 330 К, V. кл. 380 К. —
Для державних урядників та учителів має пенсії:
а) в річні платнею до 1000 К одноразово 100
К, б) в річні платнею 1.000—2.000 К одноразово
120 К, в) в річні платнею від 2.000—4.400 К
одноразово 126 К. — Для віділ по держ. уряд-
никах з вдовичною пенсією до 1.000 К однора-
зово 80 К, від 1.000—2.000 К одноразово 96 К,
з вдовичною пенсією від 2.000—6.000 К однора-
зово 114 К. — Для державних функціонарів,
що не належать до категорії урядників та слуг
на пенсії, причина в квоті 100 К, для віділ по
слугах 80 К, для держ. функціонарів на пенсії,
які належать до категорії робітників, 80 К, для
віділ по них 60 К.

Нова англійська офензива.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 21. листопада.

У Франції від походу віджив огонь від
Діксіден і під лісом Гутульстер. Після великих
філь отня прийшло до ворогів наступів в Ар-
то, які відкрито. Між Аппа і С. Кантен артиле-
рійські бої дали початок англійським наступам,
яких головний удар Ішо між дорогами в Бар-
ном і Перон до Камбрі. На боєвих головного
наступу віділо ся ворогові під охороною чи-
членів панцирних вогів посунутися вперед.
Наши резерви здергали удар на своїх задніх
становищах. Місцевисти в босій області остали
ся в руках ворога.

Сильний огонь тривав до півночі. Нині
рано розпочав ся він дуже завало.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 21. листопада.

Над дол. Півночі із землівіділів під часів
остріюючі місцевості на східній березі. Зрештою
нічного місця.

Складайте всі щадності на 7 позичку воєнну!

БОЖДИЙ а саме: офіцер, жонат, священик, урядник, купець, ремісник і даний заробіт

повинен забезпечити свою і своєї родини будучість.

Новим обезпечити од на жито, а зараз підписати VII. повну позичку; сі обезпечується передбачається на основі умови з Товариством житлових обезпечення „Австрійський Фонд“ у Відні тільки

Ц. К. австрійськім війсковім фонді для вдов і сирі

Обезпечене сейчас важне по зложенню
першої премії.

Без лікарських оглядин
від 500 — 5000 К.

Новина! Обезпечене діти. Новина!

Обезпечене

Жадайте проспектів і внесків по позичках у мужів довіри.

Безплатні інформації: Львів, Словашського 16.

ОПОВІСТКИ.

П'ятниця, 23. листопада 1917.

Ніжі: греко-кат.: Браста яз. — рідно-кат.: Климентія.
Завтра: греко-кат.: Мінік і Вікт. — рідно-кат.: Емілі.

В виду перенесення бісер Українського Відділу та „Якор“ в Відні до Львова просимо вид 20. листопада 1917 слати всікі письма і внески обезпечені на теперішній адресу Українського Відділу та „Якор“ Львів ул. Сикстуска ч. 43/7 443 7-7

На українську школу ім. кн. Льва у Львові (на Личакові, вул. Каушанська ч. 5) зложили датки в коронах слідуючі: Вл. Добротій: Вс. о. Юл. Дуткевич, Яків 50, заходами Вс. о. І. Мельник, параха в Берегах п. Самір збирка в церкві в день св. Вік. Дмитра 73-86, Вс. о. Василь Козубр секретар громадський також 10 і о. парах 10, разом 93-86, котрі переслано на книжоку Тов. візм. Кредиту „Дайстер“ ч. 1980. — В Деятирі заходами Вс. о. Гайдиша зібрали в церкві дрібними датками 16-60, крім того зложили: Анна Лука, Маруся Шуцер, Агата Гришюк і Дмитро Добош по 1, Филиппович і Маруся Мелюко по 2, Ксения Ковенко 3, Параскія Стик 40, Вс. о. Володимир Гайдеш 5, разом 34, котрі переслано на книжоку Тов. візм. Кредиту „Дайстер“ ч. 1980. Урага Кружка ім. кн. Льва у Львові на Личакові, котрі звідуде сюю школою, складає отсім майцирій шу подяку щедрих жергодателям і просить уміально нашу суспільність о дальшу підтриму.

ПОДЯКА.

Перевозні згадкістю для всіх тих, що по причині смерті нашого кільдіорного мужа, батька і дідуха, п. Аntonія Сеняцького, будуть помічно, будь-здавні розради над посаїнником, почувавши сі обов'язку сусію дорогого зложити слова щирої подяки.

Перевозні згадкістю нашалежать си Вс. о. Вс. о. Іоан. Курілович в Закштада, що не відмежується від всіх трудів, все несе від слова пітиєю хорошу, підносить на дусі нас замулення, а під час хороніння похоронних обрядів і пращацьким словом відкладає сій сумний обряд.

Не менша дяка Вам, Вс. о. Райтаровському в Сорокі і Пелекі в Яричкові за ласкаву участю в похороній відправі.

Щиро дякуємо Вам, учителіській зборі в Закштаді, що не забуду діяного свого управителя і спільно з жіночною хтворою віддали посаду бригаду.

Вс. о. Вс. о. Інспектор Лещега, дорогі тварини!

І відкоші дякуємо, що в нашій сім'ї від тих великих горю і втрати участі в відпрощенню тілахих останків на вічній супочині.

Нехай Всеческий вінагородить Вам Вс. о. старцю

за Ваше добре серце.

В Закштаді, 15. листопада 1917.

Регіна Семиця, діти і внукі.

Відповідає за редакцію Д. ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО

ОГОЛОШЕНЯ.

Правники! Всі книжки і скрипти правничі до інші відригровів, як також репетиторія можна набути у анатані антикварії А. МІНЧЕЛЕССА у Львові, вул. Капелінська 2. 454 2-3

Жіноча 20-ліття, пошукує відлюдку дому у синьоцінника відца Віктора сідечно, іде, власне домове господарство, кухарка. На будівлі в околиці Ярослава, Переяслава. — Відмінна відзнака у п. М. Підляської, Базарській 11 а. 458 2-2

Всім, ц. к. живід. в браку відності пошукує село дорогою образовані крестьян Українки в цілях народництва. — Листи відмінної під „Саміт“ до Редакції „Діла“ до кінця с. р. 459 2-2

Панівна 20-ліття прийме лицюю на сесії до дітей з народової школи, або відмінот. — Зголосив слати на адресу: професор Ілліон Левицький, Крашевського 23. II п., Львів. 460 1-3

САМОУЧОН укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшше видання від словарем). Ціни К. 2—, в постійно оплатою К. 250.— Висока жажда за готівкою. Здійснені і гроші прошу прислати на адресу: А. ОКІПІШ, Львів, вул. Каленічна 4. У нагоді, Себе Самоучок уложені після викоробованого лише способу навчання! Важлив для учнів у діллючих життєвих мових, як також учення і приготовлюючих си до устних іспитів. 171A 11-25

ДЯКА пошукує сейчас уряд парохіяльний в Ставчанах 450 2-2

Вже вийшла в друку книжка п. з. **ВІЙСКОВІ ПРИЧИННИ** і звісомотдана родині осіб військових. Практичний порадник, зображеній 33, вворожми прошені, представлена, зажадана і відкликана написав

ВОЛОДИМИР ЦЕЛЕВІЧ.

Ціни одного приміника 2 К, від звичайної післякою до 20 сот. більше, з порученою перевіскою до 65 сот. більше.

Книжка на час. Просимо спішити ся з замовленням, прислаючи рівночасно гроші на адресу:

Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“. Львів вул. Зборівська 20. VII 1-3

ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗВОР

ТОВ. КРЕДИТАВОГО

„СВІЧА“

і Журнал

вібудуться дія 1. грудня 1917 о годині 2. попудми в комітеті „Правої Помочі“ з оточенням порядком днівним:

- 1) Отворене Зборів.
- 2) Відтитане протоколу з послідником Загальних Зборів.
- 3) Звіт куратора, установленого ц. к. суду новітнім.
- 4) Вибір членів Ради Надзвірачою.
- 5) Вибір членів Дирекції.
- 6) Вибір членів комісії контрольної.
- 7) Понятія нових членів.
- 8) Виески і наїти.

За судово установленого куратора в Івано-Франківській.

Журнал дія 11. листопада 1917.

455

Світ без тайни.

Збірка пасок з дія 1917. Одна з найцінніших творів Оскара Уальда, I. кімната вид. „Нова Культура“, виснажає сейчас оплатою за К. 250 в гори: А. Борисовський, Львів, вул. Карпінського 19.

384 Б 5-15

Однаково українсько

Тво. взаїмних обезпечені на жито і роботи.

„КАРПАТІЯ“

Полесний президент Його Експланітів звітній політ граф Шептицький.

Товариство оперто на взаїмності, а звісно відмінної присвятає самим членам.

Ручить же по трех ліття неоспорністю і відмінність обезпечені.

Прайні по трех ліття право викупу, а також же по трех ліття удільне позички на відмінні відсотки.

У всіх справах звертати ся на адресу: П.І.В.І.І. — музею Угорської в. Н.

Години урядові: від 8. до 2.

7-10

З друкарні „Діла“ Львів, Ринок ч. 10.

грависко:

Підпис обезпеченого.

За особу, котрі самостійно не можуть зобов'язувати ся, маєть бути внесені підписані через їх правного заступника).

З друкарні „Діла“ Львів, Ринок ч. 10.

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО